

Kde budeš?

Suspírium: „Haleluja! Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo naveky trvá jeho milosť. Kto vyrozpráva mocné skutky Hospodina, kto rozhlási všetku chválu o ňom? Zvelebený buď Hospodin, Boh Izraela, od vekov až naveky! Všetok ľud nech povie: „Amen!“ Haleluja!“ (Ž 106, 1-2. 48) Amen.

Pieseň: Chválospev: 181: „Ó, príď, ó, príď Spasiteľ milý...”

Vzdych: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadúva...” (IK 13,4)

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v *Prvom liste apoštola Pavla Korinťanom v 13. kapitole v prvých dvoch veršoch* takto:

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi, ba aj anjelskými, a lásku by som nemal, bol by som iba ako cvendžiaci kov a zvučiaci činel. A keby som mal aj dar prorokovať a poznal by som všetky tajomstvá a mal by som všetko poznanie a keby som mal takú silnú vieru, že by som hory prenášal, no lásku by som nemal, nebol by som ničím.“ (IK 13,1-2) Amen.

Pieseň: Chválospev: 366: 1-7: „Rosu dajte, ó, nebesia...”

Vzdych: „Plesaj a raduj sa, dcéra Siona, pozri, prichádzam a budem bývať uprostred teba,” znie výrok Hospodina. (Zach 2,14).“ Ámen.

Lekciá: Veľpieseň 1. kapitola

„Veľpieseň Šalamúna. Kiežby ma vybozkával bozkami svojich úst! Veď tvoje nežnosti lepšie sú ako víno. Pre vôňu tvojich výborných olejov — tvoje meno je ako vzácny olej — preto ňa devy milujú. Tiahni ma za sebou, pobežme! Do svojich komnát ma voviedol kráľ. Budeme plesať a tešiť sa z teba, budeme spomínať na tvoje nežnosti viac ako na víno. Vskutku ňa milujú! Čierna som, no predsa pôvabná, dcéry jeruzalemské, ako stany Kedáru, ako stanové závesy kmeňa Šalma. Neobzerajte si ma, že som počerná, že ma slnko opálilo. Synovia mojej matky sa na mňa nahnevali a urobili ma strážkyňou vinice. Svoju vinicu som si však neustrážila. Prezrad' mi, ty, čo ňa z tej duše milujem, kde budeš pásť, kde budeš cez obed odpočívať? Veď prečo mám prechádzať pri stádach tvojich druhov? Ak to azda nevieš, ty, najkrajšia zo žien, vydaj sa po stopách oviec, pas svoje kozliatka pri pastierskych kolibách. K svojej kobyly v záprahu faraónovom prirovnávam ňa, priateľka moja. Pôvabné sú tvoje líca s ozdobami i tvoja šija s perlovým náhrdelníkom. Zhotovíme ti zlaté retiazky so striebornými gulôčkami. Kým je kráľ na svojom ležadle, môj nard svoju vôňu vydáva. Milý môj je pre mňa myrhovým vrecúškom, čo mi leží medzi ňadrami. Milý môj je pre mňa

hennovým strapcom v én-gedských viniciach. Ach, krásna si, priateľka moja, aká si krásna, tvoje oči sú ako holubice. Ach, krásny si, milý môj, a lúbezný, aj naše lôžko je samá zeleň. Náš dom má krovy z cédrov, naše stropy sú z cyprusov.“

Modlitba

Ďakujem Ti Bože môj, že Tvoje prvé základné slovo ma oslobodilo. Už v matkinom lone si ma povolal, nové meno si mi daroval, aby som vedel, že môj život smeruje k večnosti. Moje srdce je vďačné, môj drahý Ježiš Kristus, že si pre mňa viac, než dokážem nájsť, keďže si ma už dávno našiel. Ty si večné svetlo, moju temnotu si dokonale zničil svojím jasom, som vykúpený a stal som sa synom svetla. Chválim a oslavujem Tvoje meno za tento skutok. Prosím, zmiluj sa nado mnou i teraz, aby som sa naučil vzor z tvojho Slova. Nech ma to priťahuje ako ľudská vášeň. Oslobod' ma od všetkých krokov, ktoré otrasú mojou vierou. Ty, Pán sediaci na tróne, vstúp do môjho vnútra a premeň ho svojím Slovom a Duchom Svätým. Prosím, navštív ma dnes svojím milosrdným písmom spásy a napoj ma svojou milosťou a pravdou, ktorou neustále hľadáš človeka. Vykonaj drahý Pane, to po čom už dávno túžim: daj mi cítiť a žiť slovo života. Pre Ježiša Krista, ktorý príde súdiť živých i mŕtvych, vyslyš ma milostivo. Amen.

Pieseň: Chválospev: 359: „Ó, príď, ó, príď, Emanuel...“

Textus: Veľpieseň 1. kapitola 7. verš:

„Prezrad' mi, ty, čo ťa z tej duše milujem, kde budeš pásť, kde budeš cez obed odpočívať? Veď prečo mám prechádzať pri stádach tvojích druhov?“

**Slávnostné kresťanské zhromaždenie žijúce v plnosti Krista,
milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!**

Šalamúnova. Meno tohto obrovského židovského muža sa blyští na začiatku tejto špeciálnej knihy. Veľpieseň toho panovníka, ktorému práve Písmo Sväté uvádza, že „mal sedemsto urodzených žien a tristo vedľajších žien. Jeho ženy mu odvrátili srdce.“ (viď. IKr 11:1-13) Mohli by sme povedať iná kultúra, iná história a rôzne životné skúsenosti. Sme v krajine polygamie. Máme pred sebou kolekciu tridsiatich milostných piesní, ktoré hlásajú vzájomnú lásku ženícha a nevesty. V niektorých piesňach nevesta hovorí o svojej túžbe po láske a spolupatričnosti a opisuje vzhľad ženícha (12 piesní), v iných častiach ženích ospieva krásu svojej snúbenice, radosť, ktorú cíti zo svojej lásky (8 piesní) . A asi v šiestich piesňach sa striedavo chvália so svojou družkou a svojím druhom.

Nakoniec prehovorí aj dcéry Jeruzalema, ktoré sa boja a chránia svoju súkmeňovkyňu. Je to najváženejšia hebrejská kniha Písma, keďže vždy mala svoje miesto na sviatok v Izraeli. Prečítali si jeho state a povzbudili sa navzájom, aby vyvolený ľud sa angažoval v pestovaní živého vzťahu s Bohom. Čo nám môže toto jedinečné a jednoznačné slovo vryť do našich srdiec v tomto pochmúrnom advente? Po prvé, láska dvoch ľudí je vzorom, ktorej jednotlivé maličké znamenia vymizli a vytratili sa z nášho spoločenského i rodinného života. Tento spoločný chórový biblický úryvok, obsahuje tri rady, ktoré nemajú v Písme obdobu.

Prvým je výzva: „*Kiežby ma vybozkával bozkami svojich úst!*” Odvážne, dalo by sa povedať. Nevesta dychtí po bozku, ktorá je prirodzenou súčasťou lásky. Táto nevesta však nestojí za bozk. Chce sa vybozkávať. Kráľove pery sú plné bozkov. V hebrejčine sloveso bozkávať, znamená zapadnúť do seba. Doslovný preklad vyjadruje dotyk. V Starom zákone je bozkávanie viac ako prejav lásky. Po prvé, je to súčasť obradu pozdravu medzi príbuznými. Je to vyjadrenie príslušnosti k rodine vo Svätom Písme. Izák pobozkal svoje deti, doslova schmatol ich, zacítil ovocie ich práce, keď sa priblížili. V starobe to bolo pre neho znamenie, ktoré mu umožnilo rozlíšiť svoje deti pre šero. (pozri 1M 27:26-27). O Ezávovi sa dočítame ako miloval svojho brata: „Ezáv sa rozbehol v ústrety bratovi, objal ho, padol mu okolo krku a pobozkal ho. Obaja plakali.” (IMojž 33,4) Noemi a jej nevesty, keď medzi nimi došlo „na lámanie chleba“, práve toto telesné znamenie sa stalo najväčším varovaním pre Rút, aby ju neopúšťala, netrápila, ale pomáhala svojej svokre. (Ruth 1,9.14) Bozk. Znak dotyku. Dnes už nič nenaznačuje tomu, ako dávno sme sa zvíjali v rodine. Je obdobie korony. Nosíme rúška na tvári. Je tu epidémia. "Kým sa na nás pozerajú, nie je čas sa bozkávať." Nie je čas objímať sa. Na podanie rúk nie je čas. Nie je čas. Avšak je advent. Láska, ktorá to vykonáva, je podozrivá. Láska, ktorá nenalieha, nechce, nehľadá, ktorá už nič nežiada od rodinných príslušníkov, je bez citov a bez súcitu. Táto nevesta trvá na tom. Pravda, prevláda tu telesná túžba. Pravda,

nevesta žiadala, aby jej telo dostalo stále viac a viac, ale aké by bolo dobré, keby sme si navzájom pýtali viac a viac. Drahí bratia, milé sestry! Buďme odvážnejší, využime príležitosti spoločenského priestoru a rodinného kruhu na lásky čas. Nevesta len premýšľa a má oprávnenú túžbu, ale čo si ty a ja myslíme, keď Boží milovaní na javisku života nevykonajú ani najmenšie vzájomné kroky. Aké bolestivé a zatrpknuté je každé srdce, ktoré dokáže prijať chválu len s poľutovaním: „Môj manžel, moja manželka, moje dieťa a môj partner si tú obrovskú zmenu ani nevšimol.“ Aké smutné, keď nie je iniciatíva, keď nie je príležitosť, keď je nepotrebná osoba, a zabúda sa na ňu. Aké dobré by bolo oprášiť tie najmenšie láskyplné fyzické kroky navzájom k sebe. Pri príchode domov zvolať plnou nádejou: Ahoj! Navzájom naznačiť rukami, objatiami, úsmevom: „Som tu a stojím pri tebe.“ Z malého žmurknutia, z tónu hlasu vedieť, čo ten druhý práve chce. Aj taký môže byť náš advent, pretože pamätajte, že nielen k Bohu, ale aj ku všetkým ľuďom musíme pristupovať ako k blíznym. Milujeme ich ako seba samých?

Druhá je spomienka: *Pre vôňu tvojich výborných olejov*. Pamäť vône. Dobrá vôňa sa šíri tam, kde sa objaví ženích. Kráľ používal najlepšie parfumy tej doby. Boli to oleje zmiešané s opojným korením. Vône na liečenie a toaletu. Používali sa na kozmetické účely. Zjemnili pokožku a zjemnili dotyk. Táto nevesta si niečo pamätá, a to vôňu svojho snúbenca. Je to znak intimity a čistoty. Žije zo spomienok. Má dobrú pamäť. Zo vzťahu, ktorý sa vykryštalizoval v jej živote, je niečo, čo si treba pripomenúť. Môže a chce sa zamyslieť. Dokáže s láskou myslieť na túto charakteristickú črtu. Voňať tak, ako ju jej milý potešil. Advent dáva priestor aj na to. Zamyslime sa nad vlastnosťami, spomienkami, ktoré nás urobili šťastným a pripomínajú nám láskyplné vzťahy. Drahý brat a milá sestra! Akú spomienku nosíš vo svojom srdci na svojho drahého snúbenca a nevestu? Nevesta si vybavuje všadeprítomnú telesnú omamnú vôňu. Širokej verejnosti má čo odhaľovať, pretože žije zo svojich spomienok. Aj advent má svoje

charakteristické vône. Dalo by sa vymenovať vôňu borovice, klinčekov, perníka a ďalších, ale Slovo o týchto vôňach nehovorí. Pripomína typické črty, ktoré nás navzájom tešia. Si pre Boha dobrá vôňa Krista? Vôňa a skutočná spomienka, ktorá sa skrýva za milovanou osobou. Nevie, aká je vaša spomienka na vašich blízkych, aká je vaša vôňa alebo typická vôňa iných vo vašom živote, ale zamyslime sa nad tým, vyživujme a posilňujme svoju dušu tým, čo vás kedysi robilo a dnes robí šťastným a blahoslaveným v spoločnosti milovanej osoby.

Tretím je vyhlásenie a požiadavka, ktorá je za tým. S kým žijeme z lásky a s kým a na ktorého máme spoločné spomienky, stojíme pri ňom ako nevesta. Hebrejské slovo duša: nefeš vyjadruje plnosť celého a skutočného nevestinho ja. Pravá tvár lásky: „čo ťa z *tej duše milujem*.“ Rozhodujúca je však prítomnosť: Keby vedela presne, že kde sa nachádza, kde pasie jeho pastier, oddala by sa svojej jedinej skutočnej láske. Dajte mi prosím vedieť, kde ste. Podľa hebrejskej tradície, kým nevesta nestretla svojho snúbenca žila zahalená. Zachovala svoje telo a dušu pre pravú lásku. Skutočným požehnaním bytia je miesto pobytu druhého človeka. Ak viem, kde je a je mu dobre, budem prosperovať aj ja. To je dôvod, prečo sa Boh stal človekom, aby preukázal, že nič na tomto svete nie je dôležitejšie ako kontakt. Živou podstatou ľudskej existencie je miesto pobytu toho druhého. Hospodin, náš Boh do našich srdiec zasadil lásku, veď On je samotnou láskou, ktorej sa treba pridržať a stať sa na nej závislým / závislou. Robíme v advente niečo dobré? Čakáme, čakáme a túžime po svojich blízkych? Toto je najväčší poklad nášho života. Vždy nás zaujíma, kde sa nachádzajú? Hľadáme a skúmame, kam smerujú? Daj mi vedieť, kde si. Nech je to prosba tvojej duše v tomto advente, drahý brat a milá sestra. Kde si? Kde pracuješ? Kde budeš pásť? Ako si zaneprázdnený? O čo sa zaujímaš? Toto je dnes najväčšia Božia otázka: „Vieš, kde je tvoj brat, tvoja sestra, tvoj druh, tvoja družka, tvoj priateľ i nepriateľ?“ Advent by nemal byť o triezvom postoji, ale o pokoji, ktorou žije naša duša, ktorá miluje a táto láska hýbe s nami a vzpiera sa pred. Milý brat, drahá sestra! Hľadajte,

a tvoja láska nech sa neuspokojí s krátkou odpoveďou, aby sme na Ježišovu otázku: „A kto je môj blížny?“ (Lukáš 10:29), vedeli nie podobnosťou, ale celým životom odpovedať. Nech je Pánov chrám vybudovaný v nás budovaním vzťahov s odpúšťajúcou a milosrdnou láskou. Prečo by si hľadal / hľadala inde a niečo iné, keď Boh dôveroval tebe i nám. Hľadaj a skúmaj pretože Boh ťa zastihne práve cez druhého človeka. Približujme sa k sebe bozkami, vôňami a opýtajme sa jeden druhého, kde sa nachádzame a ako sa cítime, aby v nás a medzi nami bolo kráľovstvo Božie úplné a celistvé, aby naša cirkev, ktorá je vzácnou nevestou a medzi ženíchom, Kristom bol vždy požehnaný vzťah, skrze tých, ktorí uverili Pánovej láske. Amen.

Modlitba:

„Hľa, na vrchoch nohy posla blaha, ktorý ohlasuje pokoj!“ (Nah 2, 1a)

„Hovorím Hospodinovi: „Ty si môj Pán! Bez teba niet šťastia pre mňa.“ (Ž 16,2)

„To všetko je z Boha, ktorý nás zmieril so sebou skrze Krista a dal nám službu zmierenia. (IIKor 5,18).“

„A nech vás Pán zveľadí a obohatí vašou vzájomnou láskou aj takou láskou k všetkým, akú máme my k vám. (ITes 3,12)“

„Vyliečim ich odpadnutie, budem ich slobodne milovať, lebo sa odvrátil od nich môj hnev. Budem pre Izrael ako rosa, i rozkvitne ako ľalia a zapustí korene ako Libanon. (Oz 14,5-6).“

„Veď váš Otec vie, čo potrebujete, skôr ako ho prosíte.“ (Mt 6,8b)

„Kiež ma poteší tvoja milosť, ako si sľúbil svojmu služobníkovi.“ (Ž 119,76)

Modlitba Pánova

Ofera: „Keď vyženie všetky svoje ovce, ide pred nimi a ony ho nasledujú, lebo poznajú jeho hlas.“ (Jn 10,4).“

Požehnanie „Povedal som: „Ty si môj Boh.“ V tvojej ruke je môj čas...“ (Ž 31,15b-16a) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 559: 1.5-6: „Vpred bratia, poďme len vpred...”